N°. 73. A°. 1843.

DINGSDAG, den 12den SEPTEMBER.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den* 8 *September 1843.*

Heden zijn in *Ondertrouw* opgenomen:
DAVID NATHAN COHEN, *Korporaal bij het Bataillon Jagers No.* 27 en ANNA ISAIJ SAMSON.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,

A. WILDEBOER.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 19 Julij.

Er heeft te Dublin weder eene vergadering van de maatschappij tot verbreking van de unie plaats gehad, onder leiding van den Heer O'Connell. Hoog werd daarin opgegeven van het gedrag van Lord Donoughmore, die 15 zijner werklieden had weggezonden omdat zij voor de herroeping der unie waren. Aldus, riep een spreker uit, werden ongelukkigen, van welke er sommigen 40 jaren in dienst van dien Sax geweest waren, aan honger en dood ten prooi gegeven, omdat zij voor hun gevoelen waren uitgekomen."

De maatschappij, en O'Connell in het bijzonder, kenden aan deze lieden eenige geldelijke ondersteuning toe. Overigens gaf genoemde volksleider zich tegen Lord Donoughmore in allerscherpste bewoordingen lucht, verwijtende hem al hetgeen hij en zijne familie sedert eene eeuw uit de staats kas getrokken hadden. Hij kwam daarna op de belangrijke beraadslagingen omtrent Ierland, welke dezer dagen in het parlement hebben plaats gehad. Hij merkte daarin eene kalmer stemming jegens Ierland op. De ministers verklaarden, dat zij de herroeping van de unie niet zouden toestaan maar wat zouden zij er tegen doen? Niets. De ministers schenen te denken, dat indien zij Ierland aan zich zelf overlieten, het wel moede zou worden zich te bewegen: doch hij, O'Connell, zou hun dan nu reeds verklaren, dat de wateren van den Shannon eerder zouden opdroogen, dan aan de tegenwoordige beweging anders een einde zou komen dan door eene nationale wetgeving! Hij gewaagde voorts van de gehechtheid der Ieren aan hunne godsdienst die door geene drie eeuwen verdrukking had kunnen wankelen. Het volk moest dus slechts volhouden en wettig, opentlijk voor de zaak van Ierland uitkomen.

In Marylebone is eene volks vergadering door eenige Whigs en Radicalen belegd, waarin het parlementslid C. Napier, onder anderen met kracht gesproken heeft over den staat van Ierland, beweerende, dat de jongste redevoeringen van de ministers, meer dan tien van O'Connell, de afscheuring van dat eiland bevorderd hebben. Nogtans keurde hij, de ronde zeeman, die scheuring ten hoogste af, en achtte hij de magt, welke zich één man had aangematigd, zeer gevaarlijk voor het land en het algemeen en voor de rust en vrijheid van het zustereiland in het bijzonder. Wel had die man zich tot dus verre niet overdreven van die magt bediend; doch zou hij altijd in staat zijn den storm, door hem opgestoken, in bedwang te houden? En wachtte Frankrijk niet blijkbaar op eene uitbarsting in Ierland, om de magt van Engeland te breken. Men moest regtvaardig zijn jegens Ierland, en dan was er geene afscheuring noodig. Men zij regtvaardig jegens de Ieren, en zij zullen hunne kracht paren met die van Engeland, om gemeenschappelijk groot te blijven. Deze mannelijke rede vond echter maar weinig ingang bij de menigte, welke de gevoelens van O'Connell scheen te deelen.

Genoemd parlements-lid, Sir Napier, had ook zeer afgekeurd de ontzetting van vrederegters in Ierland, hetgeen hij als onstaatkundig en ongrondwettig beschouwde. Volgens de jongste berigten uit Dublin is een zoon van O'Connell als zoodanig weder ontslagen, omdat hij ten voordeele van de Unie verbreking is. Deze zoon des volksleiders heeft rondweg aan het bewind verklaard, dat hij niet in het parlement verlangde te zitten, voor dat er een eigen Iersch te Dublin bij een zou zijn gekomen.

Inmiddels verneemt men, dat in den herfst dezes jaars een smaldeel in het kanaal zal vereenigd worden, hetgeen als iets nieuws mag worden aangemerkt, daar de reserve anders gewoonlijk in Lissabon wordt gehouden, vanwaar de vloot in de Middellandsche zee gemakkelijker, dan van huis, kan worden versterkt. Het schijnt, dat de gebeurtenissen in Ierland en Spanje deze vereeniging van scheepsmagt in het kanaal raadzaam maken.

— De Parijsche correspondent van den *Times*, die altijd zeer gunstig over Espartero heeft gedacht, beschouwt hem thans als *verloren*, en niet alleen als Regent, maar als bevelhebber en als een man van vastberadenheid en goed doorzigt. De verdeeling van zijne magt heeft het den opstandelingen gemakkelijk gemaakt zich te vereenigen en zijnen val te verzekeren. »Hoe Espartero aldus tot kleinhartigheid en volslagen onbekwaamheid is vervallen — zegt de briefschrijver — is geheel onbegrijpelijk; maar dat hij voor altijd *hors de combat* is, als Regent en als krijgsman, is eene betreurenswaardige daadzaak."

Sommigen beweren hier, dat de Baskische gewesten derzelver fueros zouden terug eischen, welke Espartero hun ontnomen heeft.

FRANKRIJK.

PARIJS, 19 Julij.

Gisteren is de 51ste verjaardag der verovering van de Bastille, een der eerste en gewigtige tooneelen van de vroegere Fransche omwenteling, hier door velen gevierd. Onder degenen, welke zich naar de juli kolom op de plaats der Bastille begaven, merkte men nog verscheiden grijsaards op, welke aan genoemd volksfeit deel genomen hadden. Door de politie waren eenige maatregelen van voorzorg genomen; maar alles is rustig afgeloopen. Aan eenen maaltijd door ongeveer honderd menschen, waartoe eenige gedeputeerden, van de uiterste linkerzijde en leden van het instituut behoorden, bij deze gelegenheid gehouden, is niet slechts een toast op de vrijheid van Ierland gedronken, maar de heer Ledru Rollin heeft eene inschrijving, ten behoeve van het fonds ter bevordering van de herroeping der unie, geopend, en beloofd de bijdragen der Fransche patriotten in persoon naar Dublin te zullen overbrengen.

— Espartero's val, aan welken thans bijna niemand alhier meer twijfelt, zal het geschil wegens het huwelijk van koningin Isabella II slechts te drifttiger doen ontbranden. Engeland, Frankrijk, don Carlos, Maria Christina, donna Carlotta woelen om het zeerst, ten einde hunne belangen en bedoelingen te doen zegevieren. De *Gazette de France* merkt aan dat, zoo men beweeren wil, dat de kroon van Spanje niet uit het huis Bourbon mag geraken, de hertog van Bourdeaux nog den voorrang heeft boven den hertog van Aumale. Hetzelfde blad herinnert, hoe lord Cowley, die op dit gewigtig oogenblik zich als Britsch ambassadeur te Parijs bevindt, slechts een en dezelfde is met sir Henry Wellesley, die den 5den Julij 1814 te Madrid een geheim artikel deed teekenen, bij hetwelk Ferdinand VII zich verbond, in geen traktaat of verbindtenis met Frankrijk te treden, van den aard als het bekende *pacte de famille.*

— Er heeft te Parijs eene zamenkomst van een honderdtal kiesers en radikale schrijvers plaats gehad, waarin besloten werd om eene kolekte ten behoeve van Ierland te doen, en den heer Leduc Rollin naar Dublin te zenden. Het *Journal des Débats* zegt, dat het in het belang der Ieren te hopen is, dat Engeland deze interventie niet ernstig zal opnemen, eene interventie, welke men wil doen voorkomen, als die eener vreemde mogendheid in de huiselijke zaken eener andere.

— Sedert ruim veertien dagen is de heer Hernandez, Spaansch gezant te Parijs, door den heer Guizot niet ontvangen geworden, ofschoon die diplomaat herhaaldelijk om eene audientie bij gemelden minister heeft aangezocht.

— Sedert veertien dagen ook worden aan het paleis der Koningin Christina, aanhoudend toebereidselen tot een spoedig vertrek gemaakt, hebbende Hr. Ms. besloten zich naar Madrid te begeven zoodra de insurrectie meester van die hoofdstad zal wezen. De Koningin houdt zich op dit oogenblik reeds bezig met het realiseren van een gedeelte harer kapitalen.

— Men verhaalt, dat de Generaal Don Leon O'Donnell, door den telegraaf en door tusschenkomst van den prefekt van een aan Spanje grenzend departement, de exregentes heeft doen verzoeken om zich dadelijk naar de grenzen te begeven, ten einde met hem Spanje binnen te trekken. Een persoonaadje schijnt haar dit echter ten dringendste afgeraden te hebben, en haar dit overhaaste vertrek als ontijdig te hebben doen voorkomen.

— Men verneemt, dat ingevolge een ministerieel besluit onderscheidene Spaansche generaal- en hoofd-officieren, welke ten gevolge der tegenwoordige insurrectie uit Spanje mogten vlugten, naar het departement der Dordogne zullen worden vervoerd.

— Heden is alhier het gerucht verspreidt dat de Engelschen Ceuta bemagtigd hebben, onder voorwendsel van die haven tot gehoorzaamheid aan Espartero te noodzaken. Men weet hoe begeerig Engeland steeds geweest is naar die haven, welke aan de uiterste punt van Afrika, vlak tegenover Gibraltar, gelegen is. Van Toulon moet reeds een Fransch oorlogschip vertrokken zijn ten gevolge der voornemens, welke men aan Engeland ten aanzien van Ceuta toeschreef.

— Over het algemeen wordt in de politieke wereld Espartero's gezag als geeindigd beschouwd, en men vraagt zich, welk gouvernement te Madrid door alle de drie opperhoofden der op die hoofdstad aanrukkende legerkorpsen zal worden ingesteld? Men helt er toe over, aan het herstel van het Lopez-ministerie te gelooven, hetwelk de ontbonden Cortes weder zou op roepen, de ontbinding en de daarop gevolgde handelingen als nul en van geener waarde beschouwende. Ongetwijfeld zullen dan de dertig raadsleden verwijderd worden, die zich te Madrid met het stedelijk bestuur vereenigd hebben, om zich tegen het pronunciamento te verzetten.

DUITSCHLAND.

Keulen, 15 Julij.

Gisteren werd hier het besluit van den landdag der Rijn provincie bekend, het welk den vorigen dag door denzelven ten opzigte der emancipatie van de joden genomen was. Het voorstel der commissie, welke eenstemming verlangt, dat aan den koning eene petitie zal worden gerigt, met verzoek, om alle nog bestaande belemmeringen, ter algeheele gelijkstelling der Joodsche en christelijke onderdanen, weg te ruimen, werd door de standenvergadering met eene meerderheid van 54 tegen 19 stemmen aangenomen. Naauwelijks was gisteren het berigt van genoemd besluit des landdags der Rijn provincie ontvangen, of het bestuur der israëlitische gemeente onzer stad haastte zich een dankadres aan onzen landdag af te zenden. Naar men zegt zullen de joden onzer stad, om deze eervolle manifestatie der Rijn provincie waardiglijk te vieren, terstond een niet onaanzienlijk aantal brooden onder onze stadsarmen laten verdeelen, en andere voorbereidselen tot weldadige doeleinden maken, waaraan alle Joodsche inwoners der Rijn provincie deel kunnen nemen.

— Den 10den dezer had er in het Pruissische dorp Strausfurt, 5 uren van Erfurt, een treffend ongeluk plaats. Een jongeling van 26 en een meisje van 18 jaren, te zamen verloofd, begaven zich, bij de nadering van een hevig onweder, ijlings naar huis; in hun midden ging de vader der bruid. Plotseling sloeg eene bliksemstraal op het jonge paar neder, doodde hen beide, en wierp den vader bewusteloos, hoewel overigens ongedeerd, ter aarde!

— Van Athene wordt het volgende berigt: De Heer Piscatory is hier aangekomen en heeft reeds eene zamenkomst met den minister van buitenlandsche zaken gehad. Hij moet verklaard hebben, dat zijne regering van hare zijde alles doen zal, om den gedrukten toestand des lands te hulp te komen. Wanneer zij echter des ongeacht niet altijd aan de inspraak van hare welwillende gezindheid zal kunnen beantwoorden, diene men hier te bedenken, dat zij door de bepalingen van het Londensche verdrag gebonden is, welke haar eene gemeenschappelijke handelwijze met de beide overige beschermende mogendheden tot eenen pligt maken. Overigens was hem, in overeenstemming met de pogingen van het Parijsche kabinet, aangewezen, om slechts in een' geest van matiging en bevrediging te handelen. Eene nota, door de drie mogendheden aan het kabinet alhier gerigt, is, wat het wezenlijke betreft, van denzelfden inhoud als de Russische. Ook zij dringt bepaaldelijk aan op de vervulling der verpligtingen, door de regering op zich genomen, alle verdere beloften van het kabinet van de hand wijzende: alleen moet de toon niet zoo hard zijn als in de Russische akte. Nopens het antwoord van het kabinet zijn vele geruchten in omloop, van welke wij hier slechts eene aanvoeren; men zegt namelijk, dat de regering verklaard heeft, alles te zullen doen om aan de vorderingen der mogendheden te beantwoorden. Mogt zij echter hiertoe niet in staat zijn en de mogendheden bij hare gestrengheid blijven volharden, zoo kon men vooruitzien, dat de verlegenheid der regering tot zulk eene hoogte zou stijgen, dat zij zich onmogelijk langer met het bestuur over het land kon belasten. In dit geval had Z. M. Koning Otto besloten, de regering neder te leggen. Het is merkwaardig, dat de koning zich in een' dergelijken geest in den raad der ministers moet uitgelaten hebben. Men kan denken, welk eene sensatie zulke geruchten onder het volk te weeg gebragt hebben. Men is algemeen van meening, dat Rusland, hetwelk als de oorzaak der tegenwoordige krisis beschouwd wordt, dieper inzigten heeft.

— Van Koppenhagen meld men:

Onder de veelvuldige en prachtige gedenkteekenen, die zoo vele sieraden van de hoofdstad van Denemarken zijn, is er een van eenen hoogst zonderlingen aard; het is namelijk een gedenkteeken, geenszins gewijd aan de herinnering aan eenig roemrijk feit of aan eenig doorluchtig personaadje, maar ter vereeuwiging van een, voor twee eeuwen geslagen vonnis van een' landverrader. Het gedenkteeken is niet anders dan eene schandkolom, krachtens een arrest van het opperste geregtshof, in het jaar 1652 opgerigt, ter herinnering van het landverraad, waaraan dat hof den graaf Corfiz van Uhlenfeld, grootmaarschalk van het rijk, had schuldig verklaard, en ter zake waarvan het hem bij contumacie veroordeeld had om gevierendeeld te worden, nadat hij langzaam door al de hoofdstraten van Koppenhagen ter strafplaats gesleept, en om de vijf minuten met gloeijende tangen genepen zou zijn geworden; terwijl na zijnen dood zijn ligchaam verbrand en zijne asch verstrooid moest worden; zijne goederen ten behoeve van den staat verbeurd verklaard, zijn paleis te Koppenhagen geslecht en op de plaats, waar het gestaan had, eene schandzuil opgerigt moest worden, om daar ten eeuwigen dage te verblijven.

Dit gedenkteeken, waarvan het afzigtelijk aanzien geweldig strijdt met het ruime en fraaije plein, op welks midden het zich bevindt, bestaat uit drie over groote op elkander geplaatste ruwe steenen, met het volgende opschrift: „Ter verfoeijing en ter eeuwige schande van Corfiz van Uhlenfeld, verrader van het vaderland."

Herhaalde malen zijn er bij het gouvernement verzoeken tot slechting van dit gedenkteeken ingediend geworden, zoo van den kant van de bewoners van het plein, als van dien van het stedelijk bestuur; maar het gouvernement heeft die verzoeken steeds van de hand gewezen, op grond, dat, het opperste geregtshof de eeuwigdurendheid van het gedenkteeken gelast hebbende, het geen administratief gezag voegde, in een arrest van het geregt verandering te maken.

Thans evenwel is het stads bestuur op een zoo gelukkig als zonderling denkbeeld gekomen. Het heeft bij den koning ingediend een rekwest van gratie, tot rehabilitatie van de nagedachtenis van den graaf van Uhlenfeld, beweerende, dat deze slechts bij contumacie gevonnisd was geworden; dat vele geschiedschrijvers, en onder anderen met name de heer Haerts, stellen, dat Uhlenfeld nimmer aan het hem ten laste gelegde feit heeft schuldig gema gehad, en eindelijk dat er tot staving de tegen hem ingebragte beschuldiging, no tijdens zijn proces, noch later, nimm eenig schriftelijk bewijs is bijgebragt worden.

Deze vond is met den gewenschten u slag bekroond geworden. Z. M. heeft nagedachtenis van den graaf van Uhlenf gerehabiliteerd en gelast dat de schandz onverwijld geslecht zou worden.

Reeds heden is men daaraan begonne en men verzekert, dat er eene sierlijke fo tein in de plaats gesteld zal worden.

ADVERTENTIËN.

De Administrateur van Financiën, onder de nadere goedkeuring van Zij Excellentie den Heer Gouverneur Ge raal, aan de minst inschrijvende best den, de levering van *BANANNEN O DE POST* GRONINGEN *AAN DE R VIER* SARAMAKKA, te beginnen m Maandag den 18den dezer, op de kond tien en voorwaarden welke voor de g gadigden ten zijnen Kantore ter inzag liggen, alwaar de verzegelde inschrijving billetten zullen worden aangenomen, t aanstaande Donderdag den 14den dezer des ochtends ten *negen* ure.

Paramaribo, den 8 September 1843.

De Administrateur voornoemd,

Ch. LEERS.

(24749) De Exploicteur bij het Geregts hof te *Suriname*, zal op Vrijdag de 15den September 1843, des voormiddag om *half negen* ure, ten overstaan va Heeren Gecommitteerde Raden uit ge meld Geregtshof, publiek bij Executi verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aa de *Kromme Elleboogstraat*, L A. No. 138; aankomende J. P. TAFARES

Paramaribo, den 11 September 1843.

T. M. SCHOTBORGH,

Exploicteur.

(24758) Administrateuren der Plantaadj *Zoelen*, bieden bij inschrijving te Koo aan:

Twintig vaten SUIKER.

De inschrijvings-billetten zullen aange nomen worden ten Kantore van A. KEN NEDIJ (alwaar de monsters te zien zijn), tot HEDEN, des morgens ten 9 ure.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal de Suiker binnen *acht* dagen voor rekening en risico van den Kooper moe ten worden afgehaald.

Paramaribo, den 12 September 1843.

Bij den ondergeteekende zijn wederom verkrijgbaar, extra ordinaire goede kwaliteit *HAVANAH SIGAREN, alom bekend.*

J. M. de HART.

(24751)

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 9den dezer, het Schip Anna en Maria, Kapt. D. Steenveld, van Amsterdam, hebbende 43 dagen reis; Passagiers: de Heer Jan de Jager Ez. en Echtgenoot, Mejufvrouwen Sara Maria Elisabeth van Rossum, Delphina Jeanette Mathilda de Jager, Jacoba Jans; George Halteren en Martina Banneveld.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & C°.